

55. Àti pé Olúwaa rẹ ni Ó mò jùlò nípaà àwọn tí wọn wà ni àwọn sánmò àti ilẹ̀, A sì dá àwọn Ànnàbí kan lólá ju àwọn Ànnàbí miíràn lọ, A sì fún Daawudu ni (Ìwé-Mímó) Sàbúúru.

56. Wí pé: Ẹ pe àwọn ẹni tí ẹyin lérò pé (olúwa ni wọn jẹ) lẹyin-in Rẹ (Allaahu). Wọn kò ní agbára láti mú inira kúrò fún yín, tàbí kí wọn yí i padà.

57. Àwọn wònyẹn tí wọn n kẹ pé (lẹyin-in Allaahu) pàápàá n wá ọnà láti dé ọdọdọ Olúwaa wọn. Taani nínú un wọn ni ó súnmò (Allaahu)? Wọn sì n retí àánú Rẹ, bẹẹ ni wọn n bẹrùu iyàa Rẹ. Dájúdájú iyà Olúwaa rẹ jẹ nńkan tí èniyàn ní láti bẹrù.

58. Kò sí ilú kan ti Àwa yóò fi sílẹ̀ láì parun síwájúu ọjọ̀ igbènde tàbí kí A jẹ wọn níyà tí ó le koko. Iyẹn ti wà ní àkòsilẹ̀ nínú un ìwé nàà.

59. Kò sí nńkan tí ó dí wa lówó láti fi àwọn àmì ránşé bíkòşẹ pé àwọn ẹni ìşíwájú pé é nírò. A sì ti fún Samuudu (àwọn èniyàn-an Annabi Sọ́lìhù) ní rākúnmi èyí ti n şe àmì tí ó fojú hàn, síbẹ̀ síbẹ̀ wọn şe àbòsi nípaà rẹ; kò sí ohun tí Awá titorí rẹ̀ fi àwọn àmì ránşé (sí wọn) bíkòşẹ pé kí wọn jẹ nńkan idèrùbà (fún wọn).

60. Nígba tí Awá sọ fún ẹ pé: Dájúdájú Olúwaa rẹ sọgbà yíkà àwọn èniyàn. Kò sí nńkan tí A şe àlá nàà èyí tí A fi hàn ẹ, bí kò şe pé kí ó jẹ àdánwò fún àwọn èniyàn, àti igi ti A şẹbi lé nínú un Al-Kur'aanu. Àti pé Àwá n dèrùbà wọn, síbẹ̀ síbẹ̀ kò şe àlékún (ibèrù Olúwa) fún wọn àyàfi iwà agbéré (òyájú) tí ó tóbi.

61. Àti nígba tí A sọ fún àwọn maláikà pé: Ẹ foríkanlẹ̀ fún Adamu; wọn sì foríkanlẹ̀ àyàfi Ibiliisu. Ó wí pé: Şé kí èmí foríkanlẹ̀ fún ẹni tí O fi amò dá?

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّنَ عَلَى بَعْضٍ وَءَاتَيْنَا دَاوُدَ

زُبُرًا ﴿٥٥﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِهِ

فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا

﴿٥٦﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ

رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ

وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا

﴿٥٧﴾ وَإِن مِّن قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ

الْفَيْصِمَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا ۚ كَانَ ذَٰلِكَ

فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٨﴾ وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ

بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ ۚ وَءَاتَيْنَا

ثَمُودَ النَّاظَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا ۚ وَمَا نُرْسِلُ

بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٥٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ

رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ ۚ وَمَا جَعَلْنَا الرَّءْيَا الَّتِي

أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي

الْقُرْآنِ وَخُوفُهُمْ ۚ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا

﴿٦٠﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ

فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ ءَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ

طِينًا ﴿٦١﴾